

lavere ydelse. Det kan give en helt unødvendig nedgang i indtægten, som måske vil indebære, at skadelidte i revalideringsfasen skal leve af erstatningen. Jeg har da også bemærket, at LO har noteret sig, at den midlertidige erhvervsevnetabserstatning skal dække huller, ikke lave nye.

Det fører mig over til spørgsmålet om, hvorvidt vi overhovedet skal fastholde erhvervsevnebegrebet i erstatningslovgivningen, når vi i den sociale lovgivning er gået over til et nyt begreb: arbejdsevnebegrebet. Vil det ikke give unødigt besvær ved udredningen af en konkret sag, at man anvender forskellige begreber?

Årsagen til, at man i sociallovgivningen er gået over til det nye begreb, er jo at forhindre, at mennesker belønnes i at blive fastholdt i den dårlige situation, i stedet for at de bruger de ressourcer, de har. Denne tankegang gennemsyrrer i øvrigt arbejdsgruppens forslag. Så burde vi ikke få sat det helt på skinner?

Et andet emnet, vi vil dyrke, er: Hvad anerkendes som udgifter?

Visse typer af ulykker stiller store krav til effektiv psykologhjælp. Alt for ofte hører vi, at ofre i flere år har problemer. Det skal derfor klarlægges, om de udgifter, man kan få dækket efter hidtidig lovgivning, og hvor man fortsætter med den hidtidige praksis, nu også svarer til de reelle behov, der er.

I lovforslaget fastsættes en anden nedtrapning af erstatningen for men end hidtil. Vi vil også undersøge, om det er en hensigtsmæssig måde at gøre det på, eller om det er for skrap en nedsættelse. Det Centrale Handicapråd og De Samvirkende Invalideorganisationer er inde på samme kritik. Det bør derfor overvejes, om ikke nedtrapningen er for skrap.

Jeg skal samtidig indrømme, at det altid har undret mig, at der er et maksimum på godtgørelse for svie og smerte. Det er nu fastsat i lovforslaget til 50.000 kr. Men hvorfor har man oprindelig fastsat et maksimum? Det vil jo sige, at jo dårligere, man har det, jo ringere reel kompensation får man.

Så er der spørgsmålet om overgangsbeløbet. Det er fint, at vi nu har fået sat overgangsbeløbet ind i erstatningsansvarsloven, og vi vil under udvalgsbehandlingen sikre os, at der ikke kommer til at opstå ubehagelige tvister om dette beløb, for det er en lidt blød bestemmelse om, hvem det er, der er kompetent til at modtage beløbet. Det skal vi have helt styr på, så vi ikke får nogen ubehagelige sager.

Samtidig vil jeg så også på SF's vegne oplyse, at vi, når socialministeren kommer med forslaget om ændring af arbejdsskadeforsikringsloven, vil stille ændringsforslag, således at overgangsbeløbet i arbejdsskadeforsikringsloven forhøjes i overensstemmelse med de hensigter, der lå i beslutningen om at tildele politienken et kulancebeløb.

SF støtter naturligvis lovforslagets grundlæggende tankegang. Det er vigtigt at få forhøjet de forskellige erstatningsbeløb, så mennesker, der udsættes for en ulykke, reelt oplever at få en kompensation, der kan hjælpe dem til at fortsætte deres tilværelse.

Men det er svære sager, vi har med at gøre. Vi skal være omhyggelige, og jeg vil derfor foreslå, at vi i Retsudvalget tager initiativ til en høring, hvor vi kan få lejlighed til at gennemgå de enkelte elementer og se det hele i en sammenhæng.

(Kort bemærkning).

**Helge Adam Møller (KF):**

Det er jo ikke altid, at Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti er enige i retspolitikken, men jeg lagde mærke til, at fru Anne Bastrup i starten var lidt inde på ikrafttrædelsesdatoen, og der vil jeg godt sige: Vi er enige. Jeg fik det ikke med i min ordførertale, men det vil vi godt tilslutte os.

Ikrafttrædelsen er jo sat til den 1. juli 2002, og der står også i bemærkningerne, at grunden til, at man vælger så lang tid, er, at de berørte parter skal have tilstrækkelig tid til at forberede anvendelsen af de nye regler. Det synes jeg også lyder fornuftigt.

Men hvis det her, som jeg forventer og håber, kan vedtages engang i maj måned, synes jeg, vi skal bore i under udvalgsbehandlingen, om man ikke kan fremskynde ikrafttrædelsen med i hvert fald et halvt år, hvis vi er enige om loven. Så da vil jeg godt give støtte til det, SF udtrykte.

**Peter Skaarup (DF):**

I lighed med både De Konservative og SF er vi i Dansk Folkeparti også af den opfattelse, at det her skal gå hurtigere. Der er ingen grund til at lade den langsommelighed, der i øvrigt har præget mulighederne for at forbedre erstatningerne, køre videre og så lade det køre frem til 2002. Vi kan udmærket forestille os, at vi allerede her i efteråret 2001 eller ved årsskiftet kunne lade de her regler træde i kraft, helt klart.